

Mrs. E. M. Mosberg
8107 So. W. St.
July 1st

Livsens Milde.

Kjender du den Livsens Milde,
Hvorfra Naadens Strøm udgaar?
Om al Verden os vilde,
Den udtørres intet Nar.
Fra Guds egen Hjertesod
Strømmer ud den Naades Flod
Hen mod alle Jordens Sider
Sagtelig dens Bølge glider.

Kommer, lyd en hellig Stemme
I Forjættelses Tid,
Herren ei vil Joll vil glemme:
Hver som tørster kommer hid!
Kjøb af dette Rildevæld
Lægedom for syge Sjæl.
Hvi betænker du dig længe?
Kom og kjøb foruden Penge.

Tidens Fylde er oprindelig,
Ovad Gud lovet, er alt flet,
Dan, de søgte, han er funden
Verden har sin Frelser jet.
Hen til ham de fromme gif,
Fste Naadens Læfledrif,
Vidned aarle, vidned silde:
Jesus Krist er Livsens Milde.

Kommer da, vi vil os samle
Om det Livsens Rildevæld!
Kommer unge, kommer gamle
Kommer hver en modig Sjæl.
Det er endnu Naadens Tid,
Derfor kommer, kommer hid!
Tænk dog paa, at Dagen hælder,
Det os Natten overvælder.

(Tim.)

Betragtning.

Straffen laa paa ham, for at vi
skulde have Fred, og vi har faaet Læ-
gedom i hans Saar.—(Ef. 53, 5.)

Det er Korset, som skal males for
os, Korset, hvortil vor Herre Jesus
naalede for at bringe os et evigt
Liv, fri os fra Synden og Døden og
føre os ind i Haderens herlige Sam-
fund. Det kan ikke være andet end
dette Kors, Profeten har skuet i hel-
lige Synet, naar han taler om For-
soningen i 53de Kapitel af sin Bog.

Forsoningen, ja, hvem vilde ikke
gjerne udgrunde dens vidunderlige
Kemmelighed. Men lodde dens Dyb-
der kan aldrig Mennesketanke. Det
behøves Gud ske Lov heller ikke; Go-

bedfagen er, at den indbefatter det
stakkels Menneskehjertes Livstræng.
Det fattes bedst, naar Guds Mand
faar vise os vor egen store Nød, naar
vi kjender de anklagende Møster, som
siger til os: du har syndet; du er
hjemfalden til den hellige og retfer-
dige Guds Dom og Straf. Det er
den Overbevisning, den Helligaand
føjer at gjøre levende i vor Sjæl,
idet han bringer os til at stue indad
og lytte til Samvittighedens alvor-
fulde Stemme. Han tager os i Stil-
hed, i Enrum, bort fra Mængden,
og da, naar det lykkes ham at istand-
bringe et Møde mellem Gud og mig,
hvor alt andet viger til Side, da blir
jeg liden og fattig og hjælpeløs. Men
af! det er saa mange, der flyr for
dette Møde! Selvfølgelig er saa
stor, at man med Bold og Magt søger
at indvilde sig sin egen Dyd og sin-
der frem de tusinde Undskyldninger,
eller man prøver at drukne enhver
Følelse af Anger i Verdens vilde
Tummel.

O, du flygtende Sjæl, staa dog
stille og hør paa, hvad Gud har at
sige dig! du skal frem for Herren din
Gud, din evige Dommer hese dit Liv
skal lægges frem, ogsaa dit allerin-
derste Tankeliv, alt hvad du har søgt
i dine hemmeligste Tinner, du kan ik-
ke undfly dette, om du vilde tage
Morgenrødens Binger og fly til Ha-
vets nderste Grænse. Mærker du ik-
ke, hvor hurtig Livsdagen hælder,
hvor snart du kan komme til at staa
foran Evighedens Port? Hvad har
du fortjent for det Liv, du har levet,
hvad kan du vente dig, naar Dom-
men kommer? Svaret ligger i det
ene lille Ord: Straf! Straf for alt
fra første Stund til sidste Suf. Hvad
er det, som kan bringe Trøst? Du
kan tænke paa, at vi har en mild og
kærlig Gud; men er Syndesølelsen,
Angerens Smerte levende, ved du
godt, at Guds Herlighed kræver Føl-
destgjørelse, Offer, Forsoning. For-
soning ja, det er just Ordet!

Og saa kommer Evangeliet med
Bud om, at Gud er os forsonet Gud.
Straffen laa paa ham; Jesus, Guds
enbaarne Søn, tog alt paa sig; han
har bragt det store fyldestgjørende
Offer, som du ikke selv kunde bringe,
om du saa græd Angerens Taarer i

tusinde Nar. Se det Guds Lam, som
bar al din Synd. Alt er tilgivet, alt
er slettet ud i Jesu Blod. Synden
er glemt, naar du dækker dig med
Jesu Kristi Retfærdighedstjortel.
Hjertet faar Fred, og da blir der ikke
Spørgsmaal om, hvorledes det er at
forstaa. Fred skriger det arme Hjer-
te efter, og Fred er at finde ved Jesu
Kors, der og intet andet Sted.

Og der er mere at finde; der er
Lægedom for alle Saar i Jesu dybe
Bunder. Gud vil gjøre din Frelse
fuldstændig, ikke bare bringe Tilgi-
velse, men et rent Hjerte, saa du ikke
mere skal vandre Syndens onde
Veie, men tjene Gud i Hellighed og
Retfærdighed alle dine Livs Dage.
Har du fundet Fred for din arme
Sjæl i Troen paa Jesus Kristus, da
paagør der en ny Stærklighed hos
dig baade til Gud og Mennesker, du
vil ikke mere synde, og du har ogsaa
faaet nye, himmelske Livskraft,
hvorved du sættes istand til frimodig
og glad at optage Kampen mod det
Onde med sikkert Haab om Seier. Og
føler du end fremdeles lidt Syndens
Magt i det gamle Menneske, saa
kjender du jo godt Synderens Veie til
Korset. Gaa did stadig paany, hver
eneste Dag, du gaar aldrig forgjæ-
ves. I Korset er Kilden til evig
Fred.

Enkens Gjæld.

„Ovad kan han ville mig?“ Det
var det bekymrede Spørgsmaal, som
steg op i Enkens Hjerte, idet hun stod
med et netop modtaget og gjenmem-
læst Brev i Haanden.

Hun havde god Grund til at spør-
ge saa, for Brevet var fra Kjøbmand
Holmsen, en Mand, som hun skulde
en ganske betydelig Pengesum, og
indeholdt Opfordring om saa snart
som muligt at komme op paa hans
Kontor.

Hendes Stilling var langt fra mis-
undelsesværdig. Hendes Mand havde
ved sin Død, ikke efterladt andet
end en forholdsvis betydelig Gjæld,
og hendes stadige Veimærke var,
hvorledes hun skulde være istand til
at afbetale den. Siden hun blev En-
ke, havde hun vel ved Sparomske
og utrætteligt Arbejde opnaaet at be-

talte Renterne til rette Tid, men der-
med blev jo Gjælden lige stor. Og
nu kom dette Brev fra Kjøbmand
Holmsen, som netop var den Mand,
til hvem hun stod i den største Skyld.
Sandt nok, Brevet var affattet i en
venlig Tone; men alligevel, hvorfor
skulde denne Mand ønske, at hun skul-
de komme op paa hans Kontor,
hvis han ikke havde til Hensigt nu at
forlange et Uddrag eller i hvert Fald
bebrejde hende, at hun ikke havde af-
betalt noget? Kanste vilde han, naar
det kom til Stykket, kræve af hende,
at hun skulde afbetale hele Sum-
men, men hvordan skulde hun vel
kunne gjøre det? Hun stravede jo
sænt og tidlig og negtede sig ofte det
mest nødvendige, men det rak ikke til
mere end Renterne.

„Nei,“ tænkte Enken ved sig selv,
„jeg skal spare og spare, alt hvad
jeg kan, og Renterne skal han faa,
naar Termimen er udløbet. Men vil
han have noget mere, saa faar han
komme og hente det. Jeg er ikke
pligtig til at gaa op paa hans Kon-
tor og lade mig udfjælde, fordi jeg
ikke magter mere. Jeg gaar ikke til
ham.“

Et halvt Nar svandt hen. Enken
havde ikke hørt noget mere fra Kjøb-
mand Holmsen, men hun havde man-
gen bekymret Time for hans Skuld.
Det stod ikke til at negte, han kunde
indkræve Beløbet naar som helst og da
kanste tage fra hende hendes Syma-
skine, hvorved hun skaffede sig Livs-
ophold, eller noget andet af hendes
lille Indbo. Kan hende det allige-
vel havde været bedst, om hun havde
gaaet op til ham. Hun kunde jo ha-
ve fortalt ham, hvordan Sagen for-
holdt sig, hvor umuligt det var, at
hun kunde magte mere. Hun havde
aldrig hørt, at Kjøbmand Holmsen
skulde være nogen særlig haardhjertet
Mand. Han kunde da ikke forlange
det umulige af hende. Men saa kom
Tanken paa, hvilken Skam det vilde
være at staa foran ham som en
Skyldner, som ikke kunde betale. Ni-
ge Joll forstod jo ikke Rattigheds-
skaar. Han vilde selvfølgelig besyl-
de hende for Mangel paa Erklighed,
kanste endog tale haardt om hendes
kjære afdøde Mand, fordi han havde
stiftet Gjælden; nei hun vilde ikke

gaa op paa Kontoret, hvad Følgen end maatte blive.

Saa kom der atter et Brev. Enken saa straks, at det var fra Kjøbmand Holmsen, og aabnede det med skjælvende Hænder og bankende Hjerte.

Det indeholdt dog kun en mild Bebreidelse for, at hun ikke havde ladet sig se, og en gjentagen venlig, men bestemt Opfordring om at komme op til hans Kontor, da det var af den største Vigtighed, at hun skulde faa tale med hende personlig.

Skulde hun nu gaa? Hun grublede over dette hele Dagen, hun laa baagen om Natten og tænkte paa det, men da hun efter en søvnløs Nat stod op om Morgenens, var hendes Beslutning fattet. Nei hun vilde ikke gaa til ham. Hun skulde sende ham Renterne, det havde han jo ret til at forlange, men hun havde ingen Forpligtelse til at møde op paa Kontoret og høre paa hans Bebreidelser.

Dage kom og gik. Dagene blev til Uger, og Ugerne blev til Maanedre, og Enken hørte intet fra Kjøbmand Holmsen. Men Brevet var stadig i hendes Tanker. En Nat drømte hun, at Kjøbmand Holmsen stod foran hende med et stort Dokument i Haanden og krævede, at hun skulde betale sin Gjæld. Hun syntes, at hun begyndte at fortælle ham om sine Kaar og Bede ha mom Genstand, men da fik Kjøbmand Holmsen med en vældig Stemme: „Fortæl mig ikke noget faadant. Jeg har sendt Bud efter dig to Gange, og du vilde ikke komme. Havde du ment det oprigtigt med at betale, saa havde du i hvert Fald mødt op og forklaret din Stillig. Nu venter jeg ikke længere. Nu skal alt, hvad du har, sælges, saa jeg kan faa mine Penge.“

Da hun vaagnede, var hun glad over, at det kun var en Drøm; men hun blev for hver Dag mere og mere ræd for at møde Kjøbmand Holmsen. Paa Gaden gik hun lange Omveie for ikke at træffe ham, og i Kirken, hvor hun ikke kunde undgaa at se ham hver Søndag, satte hun sig i et af de fjerneste Hjørner, forat hun ikke skulde blive opmærksom paa hende. Hun greb sig ofte i at tænke paa Kjøbmand Holmsen, istedetfor at høre paa Prædikenen. „Mon han kan være en sand Kristne?“ tænkte hun. „Saa fald maatte han jo have Barmhertighed med en fattig Enke, og han var i hvert Fald en flittig Kirkegænger. Dog nei, hun fik ikke troste sig med det. Kristendom er en Ting og Forretning noget andet. Hun havde hørt om Forretningsmænd, som sagdes at være Kristne, men dog var svært strenge, naar det galdt at indtræde Gjæld. For hende var han Fordringshaveren og hun

Skyldneren, som ikke kunde betale.“

En Formiddag blev der ringet paa Enkens Dør. Udenfor stod en pen ung Mand. Han skulde hilse fra Kjøbmand Holmsen og bede, om hun vilde komme op paa hans Kontor om Eftermiddagen kl. 3. Han maatte nødvendigvis tale med hende. Hun maatte enten komme da eller sige, hvad Tid hun kunde komme.

Enken begyndte at skjælv.

„Hvad vil han mig?“ spurgte hun med svag Stemme.

Den unge Mand saa lidt forundret paa hende. „Hvad han vil, kan jeg ikke sige Dem,“ sagde han, „jeg er bare Kontorist hos ham og kjender ikke til alle hans Forretninger; men saameget forstod jeg af den Maade, hvorpaa han gav mig denne Brev, at det er absolut nødvendigt, at De kommer, og at De vil angre paa det, om De bliver borte.“

Hu turde ikke Enken lade være at efterkomme Opfordringen. Af den unge Mand's Ord var det klart at forstaa, at Kjøbmand Holmsen ikke vilde vente længere. Hun fik gaa op til ham og bede om Genstand med Betalingen.

Det var med angstfuldt Hjerte hun om Eftermiddagen traadte ind paa Kjøbmand Holmsens Kontor. En af Kontoristerne viste hende ind i det indre Kontor. Der sad Principalsen selv jorden i sit Arbejde. Han saa op, da Enken traadte ind, og et Smil gled hen over hans Ansigt.

„Men kjære, hvorfor er De ikke kommet før?“ sagde han, „jeg vilde saa gjerne tale med Dem i Anledning Deres Mand's Gjæld.“

„Ne,“ stammede Enken, „jeg har forsøgt at gjøre, hvad der staar i min Magt for at afbetale paa Gjælden, men jeg kan ikke række mere end til Renterne. Men dem har jeg jo redelig betalt og skal prøve at gjøre det herester ogsaa.“

„Ja, ja,“ sagde Kjøbmand Holmsen, „det var netop derfor, jeg saa gjerne vilde se Dem personlig. Jeg kjendte jo Deres Mand og ved, at han forsøgte ærlig og redelig at afbetale, før han døde, og jeg har hørt, at det har været noksaa vanskeligt for Dem selv at klare Dem igennem, derfor har jeg tænkt, at vi lige saa gjerne kunde stryge den Gjældsposten. Her har De Gjældsbeviset. Det kan jo være noksaa interessant at opbevare det som en Erindring.“

Enken stod en Stund som fastnaglet til Stedet. Hendes Hjerte banket, hendes Pine fyldtes med Taarer, og hun formaaede for en Stund ikke at faa et Ord over sine Læber. Endelig udbryd hun:

„Vil De stryge Gjælden, virkelig eftergive den, saa jeg ikke skylder Dem noget mere?“

„Selvsjælgelig,“ sagde Kjøbmanden, „naar vi stryger Gjældsposten, saa skylder De os intet mere. Det vil forjaavidt have samme Virkning, som om De havde betalt det hele Beløb. For en Forretning som vor har jo ikke dette saa meget at betyde; men jeg kan nok tænke mig, at det kan have noksaa stor Betydning for Dem i Deres trange Kaar.“

„Og var det for at fortælle mig dette, at De Gang paa Gang bad mig at komme op til Deres Kontor?“ spurgte Enken.

„Ja,“ svarede Kjøbmanden, „jeg kunde jo nok have meddelt Dem det skriftlig, men jeg syntes, det var greiere at tale med Dem personlig, og,“ tilføiede han med et lidet lunt Smil, „saa tænkte jeg jo ogsaa, at De paa en Maade blev nogenlunde godt betalt for Lidsjilden og Umagen.“

„Ne,“ sagde Enken, „hvordan skal jeg vel kunne forklare Dem det? Jeg turde ikke komme, fordi jeg troede, at De vilde forlange af mig, at jeg skulde betale, og jeg havde ikke noget at betale med. Men vidste De kun; hvilken Angst og Bekymring, jeg har haft for denne Sags Skyld, da vilde De forstaa, at jeg er ogsaa blevet straffet for min Mistillid til Dem.“

Kjøbmanden sad en Stund i dybe Tanker, saa kom det lavmælt og langsomt:

„Jo, jeg kan nok forstaa, at denne Sag har voldt Dem Angst og Bekymring, og jeg kan ogsaa forstaa, hvordan De nu selv maa føle, hvor taabeligt det var at gaa med denne Angst og Bekymring, da De dog ved at komme, da jeg først sendte Bud paa Dem, kunde være blevet friet fra al Bekymring i den Sag. Men jeg sidder just og tænker paa, hvor Deres Forhold her ligner de fleste Mennefters Forhold til Gud. Han sender Bud paa dem Søndag efter Søndag, og hvad vil han dem? De og jeg ved, at han vil fortælle dem, at deres Synd er forladt, deres Skyld er betalt; men der gaar de arme Mennefter og er ræd for Gud, gruer for Død og Dom og holder sig borte fra Guds Ord, fordi de er bange for, at han skal dømmes og straffe dem. Tak De Deres Gud, at De dog her har faaet Dinene opladte, saa De har større Tillid til ham, end De hidtil har haft til mig, en af hans ringeste Tjenere.“

„Ja,“ sagde Enken stille, „til Guds Barmhertighed trøster jeg mig af den samme Grund, hvorfor jeg herester vil anse Dem som en sand Kristne, der vil vise Barmhertighed mod de fattige. Jeg kom til ham som en Skyldner, som ikke kunde betale, og han sagde mig i sit Ord, at han for Jesu Skyld havde udslettet min Gjæld.“

Enken var efter mange Takfjælligheder allerede kommet ud i det ydre Kontor, da Kjøbmand Holmsen raabte hende tilbage.

„Jeg holdt paa at glemme de indbetalte Renter,“ sagde han. „Naar vi har strøget Gjælden, kan vi jo ikke beholde Renterne. Jeg har derfor lagt Pengene tilside, efter hvert som De har sendt dem ind. Værsgod, her er de?“—(Luth. Sendebud.)

For Plads.

Gud sagde til den ene Blomst: „Voks og blomstre her ved Landeveien, hvor du kan blive set af mange. Glæd Menneftene ved Synet af dig og fryd deres Hjerte ved din Skjønhed. Du skal tjene mig, idet du lader den trætte Vandrer indaaude din Duft, saaat han efter en kort Hvile, lykkeliggjort gennem dig, glad kan fortsætte sin Vej. Er det ikke Livet værdig? Se, jeg har anvist dig en solrig Plads — udfyld den til andres Glæde!“

Og til en anden Blomst sagde Gud: „Voks du her paa den nøgne Klippe, i dyb Ensomhed, hvor ingen Fodsti fører forbi. Ingen vil se dig vokse, ingen vil blive glædet ved Synet af dig; jeg giver dig intet særdeles at udrette for mig, jeg siger dig kun: voks her og vær stille! Menneftene vil ikke bemærke dig, men Englene vil bemærke dig. Giv dig tilfreds.“

Hvor er du stillet? Paa en solrig Høi, paa en sterkt befærdet, af Mennefter opfyldt Vej, eller fjernt fra Verdens Trævlhed, i Skygge, i Ensomhed, kanske med aabenbar eller hemmelig Lidelse, som gjør, at du sukker: „Jeg er stillet affides, jeg kan intet gjøre for min Herre!“ Vær tilfreds! Gud har alligevel Brug for dig; thi ingen anden end han har stillet dig paa din Plads, og han gjør Regning paa, at du udfylder den saaledes, som han har overdraget dig det.

Hvad der mangler.

En ung Mand, som sidder i Fængslet, beder Fængselspresten om at sende en Bymissionær til hans Forældre og bede dem tilgive ham og sige, at det gjorde ham hjertelig ondt, at han havde bedrøvet dem saa dybt. Bymissionæren, som faar dette Opdrag, gaar til hans Forældre, og det lykkes ham at faa Faderen til at tilgive Sønnen; men Moderen forbliver haard, hun vil ikke tilgive ham: „Han har bragt altfor stor Skam over os,“ huller hun og tørrer sine Taarer med Forklædet; „jeg vil aldrig se ham mere.“ Bymissionæren spørger hende, hvorfor hun er saa u-

barmhjertig. Sin svarer: „Jeg har gjort alt, hvad jeg kunde, for den Guttens. Da han endnu var liden, gav jeg ham saa meget Lommepege, som han vilde have. Naar der blev givet et pent Stykke paa Teatret, tog jeg ham gjerne med, naar han bad om det.“

„Har De ikke gjort noget mere for Deres Barn,“ sagde da Vynmissionæren, „end at give ham Lommepege, tage ham med i Teatret og lade ham faa sin Vilje frem i alle Ting?“ Konen saa længe paa Vynmissionæren. Men denne fortsatte: „Har De da aldarig mindet Deres Søn om Guds Ord og ført ham til Kristus? Har De aldrig foldet Hænderne over ham og bedet for ham? Kjære Kone, ved De, at De er selv Skyld i, at han nu sidder i Fængslet? Med Teater og Lommepege opdrager man ikke Børn, man maa bede for dem og med dem.“

Stenen vidste ikke, hvad hun skulde sige til dette. Saaledes havde endnu ingen talt til hende. Det var en for hende fremmed Tale. Altsaa skulde hun selv være Skyld i Sønnens Ulykke? „Ja, Manden har ret,“ sagde hendes Hjertes Stemme til hende, „jeg selv har bragt min Søn i Fængslet.“ Gullende sank hun sammen paa Stolen. Da hun atter kom til sig selv, sagde hun til Vynmissionæren: „Gaa til vor Søn og sig ham, at jeg gjerne tilgiver ham og vil besøge ham, saasnart det lader sig gjøre.“

Den næste Dag gav begge Forældrene sig paa Veien for at besøge Sønnen. I Fængslet blev de forsonede med ham. For Moderen blev den Dag Begyndelsen til et nyt Liv; thi nu erkjendte hun ikke alene denne ene Synd, men sin hele syndige Fortid. Men Vynmissionæren viste hende Veien til Frelseren, og hos ham fandt hun Fred og Forladelse.

Svor mange Forældre er der vel ikke, som selv er Skyld i sine Børns Ulykke og Synder. De lader Børnene faa sin Vilje i alle Ting, og saa undrer de sig over, at Børnenes Vilje bliver en rigtig ond Vilje, som bereder Forældrene dyb Sorg og usigelig Hjertekval. — „At.“

En Familiehistorie.

I Detmannshausen, en By i Hessen, boede indtil Aaret 1849 en velhavende Bonde, ved Navn Kaspar Beck. Da blev denne endnu paa sine gamle Dage hjempestærket Mand i halvdrukken Tilstand kvalt paa sit Liv af sine to Sønner Ewald og Johannes sammen med en Medhjælper. Johannes Beck blev i Sommeren 1851 henrettet ved Sværd i Geshwege, da Edsvornereken havde afgivet den Kjendelse, at han havde vidst om

Faderens Mord og været medbehjælpelig derved, at han under Mordet havde staaet Vagt ved Døren. Han negtede at have gjort dette, erklærede den over ham fældte Dom for uretfærdig, og lige overfor Formaninger til Bod viste han sig meget forhærdet. Hans Sjæls Frelse laa mig dobbelt tungt paa Hjerte; thi jeg havde kjendt ham og hans Søskende fra deres Skoledage af, da jeg, den Gang Tilsynsmand i den Kred, hvortil Detmannshausen hørte, aarlig havde at visiter den derværende Skole og ofte med Forfærdelse erfor, at Børnenes Bøger, Bibel, Katekismus og Salmebog, hver Gang var nye af den Grund, at de vare komne Faderen for Lie, som da stedse jønderrev dem og traadte dem under Fødder, omendstjænt han vidste, at han igjen maatte kjøbe andre. Moderen var ofte kommen den flere Miles Vej til min nuværende Bolig med Børnene, som allerede var i Jungsalsalderen, men endnu ikke forvildede, da Faderen mishandlede dem, ja, endog havde saaret dem haardt; og da den kirkelige Straf ikke frugtede, havde jeg opnaaet Øvrighedens Bistand indtil Moderens Død. Derpaa havde Beck drevet Børnene fra sig, og først her-efter bleve de forvildede.

Jeg overdrog en erfaren Præst den tunge Forretning at forberede den Ulykkelige til hans Henrettelse, men længe syntes hans troe Bestrebelse virkningsløse. Endelig, endelig fandt Sjælesørgeren dog et sønt Sted i det forhærdede Hjerte: det var en Gnist af Kjærlighed til den trofaste, haardt frænkede og nu for længe siden hjemgaagne Moder. „Din fromme Moder skal i Guds Himmel ikke finde noget reddet Barns Sjæl? Hendes brændende Bøn om, at din Sjæl ogsaa maatte blive forløst og salig, skal være forgjæves?“ spurgte den Geistlige. Da bragt det trodige Hjerte. Med brændende Taarer spurgte Misdaderen: „Hvad skal jeg gjøre for at blive salig?“ Han begjærede at tale med Præsten i sin Hjembygd, som ogsaa snart fulgte Kamodningen om at komme. For-eneede oplyvede nu begge de tro Herrens Sendebud den Gnist, som syntes at være ganske slukket, og fulde af Tak til ham, som gjorde dem dygtige dertil, tog Forbryderen Afsted med dem paa Nætterstedet, forsikrede, at han villig led den fortjente Straf, men fast og freidig haabede paa Tilgivelse for den evige Dommers Throne i Fortræstningen paa ham, der med sit Blod ogsaa havde dyreløst hans Sjæl.

I Norgeien afslagde han den Tilstaelse, at han vistnok ikke havde gjort det, hvori de Edsvorne havde kjendt ham skyldig, men Noget endnu værre: han havde ved Mordet ogsaa

lagt Haand paa den affyrlige Gjerning. Og nu oprullede han helt Forhængen for sin Families stræffelige Historie.

Hans Bedstefader, der fra Sachsen var kommen til Willingerode, som Forpagter af en Gaard, tilhørende Friherre Diele af Fürstenstein, var et aldeles vantro Menneffe, der spottede over Guds Ord og Bud. Den nes ældste Søn, den Gang 6 Aar gammel, legede med et Flovhjul og ophørte ikke straks hermed, da Faderen forbyd ham det; denne slog ham derfor og — slog ham ihjel. Menneffer erfor det ikke. Men den Dommer, hvis Tilværelse han negtede, taledes i Barnemorderens Hjerte: trodsig søgte han at døve denne Stemme med Spot og Drif; men det lykkedes ham ikke, og han myrdede sig selv. Hans Søn Kaspar, en af de Faa paa den ensomme Gaard, som vidste, at han havde myrdet sig, drog til Detmannshausen! Ligesom Faderen haabede han Evangeliet og var døv lige overfor sin Gustrus Bønner og Formaninger, og gjorde hende derfor saa ulykkelig. Han drev sine egne Børn bort fra sit Hus. Hans Datter blev Moder til et nægte Barn, myrdede dette og døde i Fængslet. Ewald, den ældste Søn, greben af Anger og Fortvivlelse, hængte sig selv i Fængslet. Johannes døde paa Nætterstedet. Navnet Beck er forsvunden fra Hjembygden. Den vandre Gaard eies nu af Fremmede.

„Jeg, Herren din Gud, er en nidkær Gud, som hjem søger Fædres Misgjerning paa Børn, paa dem i tredje og paa dem i fjerde Led, paa dem, som hade mig“ (2 Mos. 20, 5). Saaledes siger den sanddrue Gud.

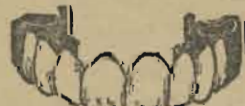
Den, som prædiker for andre, men selv lever et foragteligt Liv, er for dømt af sin egen Lære.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staaer Emigranterne til Råd og Daad.

Alterbilleder Portrætter og Landstabs malerier udføres godt og billigt. Alt Arbejde garanteres. 17 Aars Erfaring. De bedste Anbefalinger have. Skriv efter Katalog
Arne Berger, Artist.
5444 Wash. Str., - Portland, Oreg.

CHICAGO DENTISTS

Betal naar eD. kan. Vi giver 12 Aars Garanti paa vort Arbejde. Holder aaben om Altener
1124½ Pacific Ave.
Tacoma, Wash.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

FEED & SALE STABLE
Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.
STANWOOD

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER
Later and up to date work
STANWOOD, Wash.

About 100 acres of tide marsh land for sale. Inquire of

D. O. PEARSON
Stanwood, Washington

DR. E. L. HOGAN

Dentist
Sunset Phone 131
Rooms 8 and 9 Bank Bldg.
Stanwood Washington

BEN WILLARD

Undertaker and licensed
Embalmer
STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge
Fra Kristiania Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON,
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

(Etableret 1888)
For Specialitet er at ekspedere Recepter medbragte fra de scandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

W. & E. Schmidt Co

308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Send efter vor Katalog af Helseforbehold
Købs, Udfylder, Alterbilleder, Debesniter, Salmetaler, Målere, Prædikerstole og Kirkestole. Skriv efter til os.

"Pacific Herald."

A Religious Weekly, Kristeligt Ugeblad udgivet af Presbiterkonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. O. Bjerke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskjendtgjærelser og Notiser indsendes til "Pac. Herald" News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besjerges af Past. S. M. Tjernagel. Breve adresserede "Pacific Herald," Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Aaret\$.75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Merk! Nyheder bedes sendt til Pacific Herald News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash., og ikke til Pastor Preus, da man ved at sende til ham spilder Tid og ofte volder en hel Del unødigt Vryderi.

Hvorledes skal en kristen Menighed arbejde blandt de unge?

(Af Past. L. C. Fosb.)

Den kristelige Skoles Bigtighed kan ikke nogsom indprentes Menigheden. I vor saa travle Tid er det kun saa forældre, der finder den nødvendige Tid til at tage sig ordentlig af Børnenes Kristendomsundervisning hjemme; derimod kan de fleste hjælpe til, naar de i sin Midte har en kristelig Skole til at drive dette deres høieste og helligste Arbejde. Dette Arbejde maa vedblivende fortsættes; thi en to-tre Maaneders Skole for Aaret vil kun lidet hjælpe, dersom Børnene de øvrige 9 Maaneder af Aaret ingen regelmæssig Biledning og Skælp faar.

Det er Menighedens helligste Op-gave og Pligt at sørge for, at dens unge stadig holdes under Guds Ords Paavirkning. Søndagskolen bør saavidt muligt erstattes af Overhøring paa Lørdagene og en kort Katekisation ved hver Formiddags Gudstjeneste. Ved Katekisationen i Kirken vindes to væsentlige Ting: 1) at Børnet vænnes til at deltage i Menighedens Gudstjenester — og dermed er meget vandet, — og 2), at Forældrenes Skælp til den kristelige Undervisning sikres. Hermed har vi

vundet mere end der paa nogen anden Maade kan indvindes for Børnene og for Menigheden i det hele. Men saa gjælder det for Menigheden ikke mindre at betænke, at Eksemplets Magt er stor.

Menighedslemmers Pligt.

Enhver Menighedslem maa se til, at han ikke blot lærer Guds Ord ret; men at han ogsaa lever efter det. Hans Opgave baade med Hensyn til sig selv og andre er, „at det Guds Menneffe maa vorde fuldkomment, dygtiggjort til al god Gjerning.“ 2 Tim. 3, 17 sammenlign Kol. 1, 28. Herom beder vi jo ogsaa i den anden Bøn, naar vi siger: „Tilkomme dit Rige.“

Men netop paa dette Omraade, Eksemplets, er det maaste, at det skorter allermost i vore Menigheder. Mange Forældre synes, at de har gjort alt, hvad der med Mimenlighed kan forlanges naar de blot har sørget for at faa sine Børn konfirmerede.

Ved flittigt.

Svoormange Børn af saakaldte kristelige Forældre er det ikke, som aldrig har hørt sine Forældre bede, som sjelden har hørt dem læse Guds Ord, som saa langtfra i dem har seet et kristeligt Eksempel, men hvis hele Opdragelse i Kristendom fra Forældrenes Side kun har været dette: „Tag Bogen din og læs!“ og i at give dem Straffeprecedenser for netop de samme Synder, som de selv ligger i. Svo kan navne alt det Sjælemyreri, som foregaar i saadanne Hjem! Intet Under, at man blandt den moderne Ungdom atter og atter møder Individider, der har vendt Menigheden ryggen paa Grund af de daarlige Eksempler, de har fundet i Menighedens egne Medlemmer — ja hos sine egne Forældre.

Arbeidets Maal.

Den enkelte Opdrager saavel som Menigheden i det hele maa derfor rette sit Blik og sit Arbejde saavel indad som udad. Alle, saavel som den enkelte bør stadig have for Sie, at vi er sat her for at beredes for Evigheden, at det store Endemaal ogsaa i vor Opdragergjerning er dette, at vi med alle vore kunde blive stiftede til „for Tronen Nat og Dag at staa.“ Eller skal vi kunne have noget grundet Haab om dette, saa maa vi ikke mene, at vi er færdige, naar vi har faaet vore Børn konfirmerede. Netop i den Tid træder vore unge ind i den vanskelige Alder. Derfor maa vi særlig i de Aar søge at hegne om dem. Daarlige Eksempler og daarligt Selskab er for de fleste i de Aar den Malmstrøm, i hvilken de gaar under.

Da er det netop at Hjernet og Menigheden med Glid og Omhu bør

omgaaes dem. Alt fortjætte Konfirmationsundervisningen med Bibel-timer og Salmesang er meget at anbefale. Men i den Alder er der ogsaa en stor Trang til Selskabelighed hos de unge, og denne Trang bør ikke fues. Luther siger herom i sin Udlæggesse af Præd. 11, 8 saaledes: „Salomon er ret en kongelig Skole-mester. Han forbyder ikke Ungdommen at komme sammen med Folk eller at være glad, saaledes som Munkene gjøre ved deres Elever, af hvilke der da bliver Intet Klodser og Alodriamer, ligesom ogsaa Anselmus har sagt: at holde et saadant ungt Menneffe indeparret og udelukket fra Folks Selskab, er det samme som at plante et fint, ungt Træ, der kunde bære Frugt, i en Potte. Thi Munkene holde deres Ungdom fangen, ligesom man sætter Jugle i et Bur, saa at de hverken maa høre eller se Folk eller tale med nogen. Men det er forkligt for Ungdommen saaledes at være alene; for dem er Glæde og Fornøjelse ligejaa nødvendig som Mad og Drikke.“

Denne selskabelige Trang vil det være vanskeligt for Menigheden at kontrollere, saa den holdes indenfor de rette Grændser, dersom den ikke har faaet det rette kristelige Grund-syn. Kan den derimod det, vil den ogsaa som Regel kunne glæde sig ved en Ungdom, der er Menighedens Pryd. Enhver Menighed, der ikke er altfor fattig, skulde sørge for et godt Bibliotek, og de ældre skulde ikke af Mageligheds Hensyn undlade at være med dem, hvor deres Nær-værelse er ønskelig. At de unge samles nu og da til Møder og smaa Tilstel-ninger inden Menigheden, tror jeg gjør dem godt. Alt skulde i sit Zie med være en Skole, der skulde virke opdragende og dannende. Et fortreffeligt Middel har vi ogsaa i Sangen, virkelig god Sang.

Jeg vil her give nogle Citater af Palmer, Pestalozzi og Thaulow.

De har alle øjret sin Livskraft for Ungdommens Opdragelse. De siger: „Tonekunsten er overhovedet den folkeligste af alle Kunster, og Sang er atter den folkeligste af dens forskjellige Former. Ogsaa det fattigste Barn har faaet sin Stemme og sine to Øren af Skaberen, og den simpleste Sang i et lille Barns Mund er allerede noget skjønt og høfende.“

Denne Kunst er tillige den selvstabeligste og derfor af storste ethiske Betydning for Skolelivet og for Samfundsløslens Styrkelse. Man sammenligne blot den begejstrede Lovtale, som Nageli i Fortællingen til sin Sanglære holder over Sangundervisningens æstetisk-pedagogiske Betydning.

I Munkeskolen repræsenterer Sangen egentlig alt det æstetiske; men

ogsaa i de lærde Skoler tjener den til Bækkelse af ungdommelig Livsglæde. Da en lærd Skole altid mere eller mindre er i Besiddelse af de forskjellige Stemmer for flerstemmig Sang, er det et Tegn paa en lidet ideal Retning i hele Anstalten, dersom den lader dette skjønne Middel ligge brakt.“

Dersom ovenstaaende er sandt, hvad Ungdommen i Skoler angaar, saa er det vel ikke mindre sandt paa andre Steder, hvor Ungdom lever og virker.

Jeg mener derfor, at den Menighed, der vil gjøre noget for den konfirmerede Ungdom bør hjælpe til at forskaffe Bibliotek, opmuntre de unge til at slutte sig sammen til Sangkor, sørge for gode Foredrag nu og da, deltage med dem i deres Bibel-timer, samt hjælpe dem til smaa selskabelige Sammenkomster nu og da, — den Menighed vil saa Glæde af sine unge.

Det, at en Del stadig holdes hjemme, enten fordi ingen vil følge dem eller af andre daarlige Grunde, vil visselig ikke gavne Ungdommen idelehelstaget ei heller Menigheden. Løst i Flok!

Vort Arbeidsfelt.

Tacoma, Wash.

Vor Jresfers Menigheds Kvindeforening holdt Aftensmøde Torsdags Aften den 7de Oktober i Kirkens Vajement. Et fort Program blev udført og Udsalg holdtes over en Del Varer, de fleste af hvilke laa over fra ifjor. Ved Mr. J. Scow's værdifulde Bistand blev hele Oplaget udfølg. Der indkom \$28.45.

Kvindeforeningens regulære Møde afholdtes Torsdag den 14de Oktober. Mrs. Chas. Evans var Vertinde. En stor Forsamling var tilstede. Genind \$10.00 indkom i Kollekt. Kassieren, Mrs. M. M. Colbo, oplæste Kvartalsrapporten, som viste at Kvinderne har været flittige. Ved deres Skælp har Menigheden bl. a. funnet betale sin „Street Paving Assessment,“ som beløb sig til over \$100 da denne var „due.“

Det blev besluttet at holde Marsfest Dnsdag Aften den 10de Nov. Som Program Komite for den Anledning nedfattede: Mrs. Preus, Mrs. Lien og Mrs. Holmes. I Anledning „Autofisk Supperen“ Thanks-giving Day udnævntes Mrs. Scow, Mrs. Nicholson og Mrs. Skov til at repræsentere Kvindeforeningen paa Fælleskomiteen. Næste Møde holdes Torsdag den 28de ds. i Kirkens

Sal. Mrs. Iversen og Mrs. Lien er Bertinder. Alle er velkomne.

Søndagskoleforet møder Onsdags Eftermiddag, den 27de Okt. Kl. 4, i Kirkens Sal. Alle Børn er velkomne.

Mr. og Mrs. E. K. Skov fejrede Fredags Aften den 15de ds. sit Sølvbryllup ved at give en „Silver Tea“ i sit hyggelige Hjem paa 2138 So. 3 St. Indtægterne, som beløb sig til over \$30, gik til Bygning af Prestebolig. Kvindeforeningens Medlemmer betænkte Brudeparret med en meget pen Sølvbryllup. Nogle af de unge underholdt med Musik. Presten oplæste nogle Digt skrevet i Anledning Brylluppet 25 Aar siden og holdt en Tale for Brudeparret og mindede atter om Sandheden af de Ord, som paa samme Dag i 1884 blev lagt dem paa Hjerte af deres daværende Prest, Pastor M. P. Nash, disse Patriarken Jakobs Ord: „Jeg er ringere end al din Miskundhed og Trofasthed, som du har bevist mod din Tjener.“ Han lykønskede med de 25 Aar, som de to sammen har tilbragt i Arbeidet for vor Kirkes Menigheder paa de forskjellige Steder, hvor de har færdes, og udtalte det Haab, at Herren maatte forunde dem at blive til stor Velsignelse for vor Kirke ogsaa i Fremtiden og tilslut give dem en blid Viosaften og et jaligt Gjenblik hisset.

Norsk Gudstjeneste holdes i Kapellet paa East 3 og Wright Ave. Søndag den 31te Oktober, Kl. 8 Eftm.

Etstidens Kvindeforening møder Torsdag den 1de Nov. hos Mrs. E. J. Sams, East 35 og 3 St. Alle er velkomne.

Stanwood.

Den 14de Oktober fejredes ogsaa af Trefoldigheds Menighed, Stanwood; om Formiddagen som 1ste Marsdag siden Josephine Alderdoms Hjem begyndte sin Virksomhed, og Eftermiddagen som Fæst til Minde om vore høiere Læresteders Indvielse.

Formiddags Programmet bestod af Prædiken ved Form Foss og foruden den sædvanlige Gudstjenstelig Salmefang ogsaa en Sang af Skolebørnene, samt offer til Alderdomshjemmet.

Derefter serveredes fra de medbragte Mad Kurve Middag i Hjemmets Spisefæl.

Eftermiddags Programmet begyndte med Song af Børnene. Derefter talte Past. Ingebritson om Luther College, Past. Præst om Luther Seminar, of Form. Foss om vore

svrige Læresteder, dog særlig Pacific Lutheran Academy. Past. Ingebritson sang ogsaa en Salmefang.

Tilslut besluttede Bestyrelsen at sende Lykønskningstelegram til Prof. Dr. Larson. En Hætte foretog blev optagen til at bestride Omkostningerne, med den Forståelse at Overstuden skulde tilfalde Jubileumsgaven til Synodens 50-årige trofaste Professor. Overstuden blev cirka \$15.00.

Clalla, Wash.

Gudstjeneste med Aftergang Søndag Formiddag den 31te Oktober. Engelsk Gudstjeneste Kl. 3:15. Versene møder frem til Overhøring hos E. K. Lind, Lørdag Kl. 1:30. Glem det ikke!

Clalla Kvindeforening møder hos Mrs. E. K. Lund 3die November. Tacomasfolk kan tage Str. Dove fra N. P. Wharf Kl. 9:15. Alle hjertelig velkomne!

Parland, Wash.

Kvindeforeningen møder Onsdag Okt. 27, i Kirkens Basement. Mrs. Skjervem er Vertinde. Alle velkomne.

Mrs. I. Storaa har haft Besøg af sin Søster fra Osten i længere Tid.

Kvindeforeningens Auktion var i alle Henseender vellykket. Vellykket Veir og en hyggelig Forsamling. Pastor Garstad holdt en meget god Tale over Ebraærbrevet det 13. Kapitel, helst Tude Vers, og mindede Forsamlingen om Synodens Føregangsmænd. Dølede især ved Dr. Larson, hvis 50-års Jubilæum, som Professor, det den Dag var.

Kvindeforeningen er Mr. E. D. Erickson taknemmelig fordi han er saa flink til at hjælpe dem, da han bestandig er Auktionsmeester. Vigeledes mod alle som mødte frem, og viste sin Interesse baade i Ord og Handling. Indtægterne for Auktionen var \$92.75. Som man kan tænke var Medlemmerne meget vel fornøjede, selv om det havde været lidt strævsomt for somme af dem, især for Foreningens President, som maa tage det tyngste Dag.

August J. Satre en forhenværende Eleve ved Akademiet besøger sine Forældre, der har boet her et Par Ugers Tid. De kommer rimeligvis til at slutte til Santa Barbara, California, med det første.

Mr. E. W. Knudsen fra Minneapolis, Mrs. D. B. Mugaard fra

Brookings, S. D., og Mrs. E. G. Weeks fra Tacoma aflagde Akademiet et venligt Besøg.

Førrige Tirsdag Aften holdtes et Massemøde i Akademiets Sal, hvor henvend to Hundrede af Parlands Borgere var tilstede. Foranledningen til Mødet var, at Sporvognskompaniet havde besluttet at forhøje „Faren“ mellem Parland og Tacoma. For at raade Bod paa dette besluttede Forsamlingen at tage de nødvendige Skridt til at blive indlemmet i Byen Tacoma og saaledes faa en 5 Cent Fare. En Komite bestaaende af J. M. Harris, Benj. Venjen, J. Smith, W. D. Campbell og Prof. N. J. Song blev nedsat til at komme med Forslag til et senere Møde. Fredag Aften mødte man igjen for at høre Komiteens Rapport, som gik ud paa at ansøge om at faa Sections 4, 5, 8, 9, 16 og 17 i det Township, hvor Parland er beliggende, indlemmet i Tacoma. Komiteens Rapport blev antaget med den Forandring, at vi gjør fælles Sag med Folk fra Midland, Woodland og Spanaway, som ogsaa ønsker at blive indlemmet i Tacoma, og som havde sendt Representanter. Disse Representanter, sammen med den lokale Komite holdt Møde og organiserede sig ved at vælge J. M. Harris til Formand og N. J. Song til Sekretær. En Centralkomite blev valgt til at faa i Stand en Ansøgning og ellers sætte Sagen paa Blid. Efter Forlydende skal Tacomas Council være villig til at indlemme de Distrikter, som maatte ønske det. Det siger sig omtrent selv at Befolkningen i de nævnte Distrikter er saa godssom enstemmig i Favn af Annæxation.

Mrs. Julia Peterson, der kom ved Begyndelsen af Terminen forat fortsætte sin Skolegang ved Akademiet, har maattet opgibe dette paa Grund af daarlig Helbred. Førrige Uge rejste hun Hjem i Selskab med sin Moder, der har tilbragt en Uges Tid hos hende.

„Willing Workers“ giver en Underholdning i P. L. N. Kapel Kl. 7:30 Lørdag Aften. Et godt Program lydes. Efter endt Program serveres Eftermiddags Kaffe, Kage, Smørrebrød og andre lækre Sager i Spisefælen.

„Willing Workers“ møder Søndag den 24 Okt. hos Past. Garstad. Klifton, Wash.

Dorcas Foreningen mødte denne gang i Mr. og Mrs. Olfens hyggelige Hjem paa So. M og 10de Sts. Paa Grund af den lange Afstand mødte ikke mange af Klifton's Damer

frem. Foreningens Medlemmer med Mrs. John Christiansen i Spidsen arbejder ivrigt for Barnehjemmet, og har hidtil kunnet glæde Hjemmet med ikke saa lidt af Klader og Strømper foruden en Del Penger. Det er Damernes Haab at de skal kunne give Hjemmet lidt Penger til Jul. Næste Møde holdes i Kirken paa Pearl og 52de Sts. Onsdagen den 10de November Kl. 2. Alle er hjertelig velkomne!

Klifton Kvindeforening møder hos Mrs. Gust. Olfson Torsdag den 21de Oktober Kl. 2. Tag eders Veninder med!

Tirsdags Aften den 12te Oktober holdt Kvindeforeningen en „Cup Social“ i Kirkens „Parlors.“ Til trods for at forskjellige „Amusements“ truede med at drage Ungdommen bort saa havde dog ganske mange mødt frem. Damerne tog ind ca. \$20 paa Tilstelningen. Alle tilstedeværende kunde berette om en hyggelig Stund.

Gaver til Josephine Old Peoples Home, Oct. 15, 1909.

Fra Rasmus Knutson, Silvana, Wash., en Ko.

Fra John Sals Maling paa Huslaget og 20 Cordes Alder Wood.

Fra Olof Rydjord, 100 Pund Prunes.

Fra Ole Eide, 1 Sæt Parer.

Fra T. N. Logan, kjørt 3 Lads Ved.

Fra N. C. Eage, 1 Bog Væbler.

Fra T. C. Sakra, 1 Bog Parer.

Fra Frostad og Sandvit, 1 Bog Væbler.

Fra Mrs. J. Moe, Fir, 3 Dusjin Egg og 4 Høns.

Fra S. Floe, 24 Dts. Blacberries.

Fra L. Dahl, 10 Dts. Jordbær, 7 Dts. Blacberries, 24 Dts. Raspberries.

L. Dahl, Mgr.

Potlatch, Idaho.

Lørdags Aften den 2den Oktober holdtes atter Bryllup her. Denne Gang var det Peter Grøtberg og Margaret Bjørk. Bilsen foregik i Brudens Forældres Hjem, hos Mr. og Mrs. J. Bjørk, og Past. D. C. Sellsen forrettede. De nygifte er nu lig kommet fra Summers, Mont., og Brudgommen har Arbejde paa den store Sagmøllen her. Vi ønsker dem Guds rige Velsignelse med i Samlivet.

D. C. S.

Silverton, Ore.

Oregon Kreds møder, om Gud vil, i Silverton Menighed, Undertegnede

des Skald, 26—28 Okt. Forhandlingsgjenstande: Kaf. Brev, 2:14—26, Past. Reite, Referent; Matth. 13: 24—30, Past. Sagoes, Referent.

Om Aftenerne holder Oregon Specialkonferens Møder. Forhandlingsgjenstand for Konferensen: 8 Mos. 18: 1—30, Past. White indleder.

Representanter og Gjæster annones om at komme seneft Tirsdag Middag 26. Okt.

A. D. White.

San Francisco.

Vi hørte i California bellager høilig, at vor Korrespondance i Genhold til Dr. Stubbs Besøg til California gik tabt i Posten, eller paa anden Maade er kommet bort.

Vi havde den Glæde og Gæde at have vor gamle fjære Lærer og hans elskværdige Hustru blandt os næsten en Uge. Søndagsformiddag under hans Ophold her prædikede han paa Engelsk i vor engelske Kirke. Om Aftenen holdt han Foredrag paa Norsk i Past. Grønbergs Kirke, den følgende Mandagsaften Foredrag paa Engelsk i Past. Sjøtvedts Kirke. Torsdagsaften i den foregående Uge overvar han et Møde af Menigheden i Past. Christensens Kirke.

Paa denne Vestkystreise havde Professore holdt 30 Prædikener eller Foredrag og besøgt 20 Prestekald.

Gud velvigne hans Ophold blandt os! Maatte han snart komme igjen!
E. W. Stensrud.

Overtrederes Bei er haard.

En ung Mand, som havde levet sig selv og for Verden, laa paa sit Dødsleie og blev endelig ledet til Frelseren, men han kunde ikke føle sig helt lykkelig. Han laa der med et angstligt, bedrøvet Blik og overstyrede Træk. Og Marsagen var den, at han intet havde gjort for Jesus i sit Liv, han havde intet Seierstegn at lægge for hans Fødder. Hans stadige Omkvæd var: „Maa jeg gaa ind tem-handet, maa jeg møde min Frelser faaledes?“

O, de Nar i Synd forødt!
Kunde jeg dem fa atilbage.
Jesus, som for mig har bød,
Skulde eie Nar og Dage.

Salige Tanke dog under al Slags Bedrøvelse over Vanmagt, Feighed og Doriskhed i Arbeidet for Jesus, at det ikke er vor Gjerning for ham, som frelser; men alene hans Gjerning for os. Naade stor og rig at fag Lov at være med i Herrens store Misgjag. Men — forsonte Aaledninger, misbrugte Ungdoms Nar, hvor de kan nage og plage! „Den Ugudeliges Misgjæringer skal fange ham, og

ved sin Synds Strikler skal han holdes fast.

Paa kirkegaarden i Mugeley, Staf-fordshire findes en trist Grav. Den gjenner en ung Mand's sidste Levning, John Pearson Cook, som døde 29 Nar gammel. Hans Død for 50 Nar tilbage vogte stor Bevægelse. Han førte sammen med en Kamerat et Liv i Overtredelse og Synd. De spillede sammen om Penge, og C. blev af sin Kamerat taget af Dage ved Gift. Paa hans Gravsten staar Ordene: „Den Ugudeliges Misgjæringer skal fange ham, og ved sin Synds Strikler skal han holdes fast.“ (Ordsp. 5, 22). Paa Stenen er ogsaa andre Vers af Guds Ord indgravet, som viser, hvor haard en Bei Overtrederer vandrer, og at vor eneste Frelse er at lytte til Herren og holde hans Bud. Graven er en Prædiken i Sten, og Kameratens Liv en Synds og Sorgens Historie. Unge Venner, lad Guds Ords Lys skinne over eders Liv, at Guds Forjættelser kan prædikes fra eders Gravsten! Synds Bei er Synds, Mørkets, Grufuldhedens Bei.

Loven og Naaden.

Loven blev givet ved Moses, Naaden kom ved Jesus Kristus.

Loven henvender sig til den gamle Natur, — Naaden til den nye.

Loven taler til Tjenere, — Naaden til Søner og Døtre.

Loven lænkebinder Møen i Mennefket, — Naaden gjør ham til et nyt Mennefke.

Loven siger: „Vetensk“, — Naaden siger: „Jeg tilgiver dig Alt uforfkyldt.“

Loven siger: „Sold dig borte, — Naaden siger: „Kom.“

Loven siger os vor Svagbed, — Naaden giver os Styrke.

Loven fortæller mig, at jeg gjør uret, — Naaden lærer mig at handle ret.

Loven ser saa meget paa Mennefket, — Naaden ser Alt i Kristus. 166.

Det drømtte Villedet.

Den gudfrøgtige Grevinde Augusta von Schwarzwald holdt de hellige Psalter for at være sin dyrebareste Bog; i den søgte hun Trøst og Fred i sine mange aandelige Kampe, og i den fandt hun Glæden i Gud. Hun var ogsaa ligesom opvokset ved den; thi i sin Moders Psalter havde hun først begyndt at stave: det var en stor hiral Bog med tegnede Monfsterfyngninger og Løvbærk om hvert Blad, og indimellem Blomftræne og Løvbærket stod finaa Villeder, som fremstillede Begivenheder af Davids Liv, lige fra han gif som Syrdredeng paa Bethlehems arker, til han sad

stor og mægtig paa Thronen som Israels Konge.

En Dag kom der en Ungling til Landsbyen Schwarzwald; det var en fattig Kunstner, som var paa Veien til Italien. Bærkerne af Raphael Sanzio, Michel Angelo og alle de andre store Mestere havde draget ham med underbar Magt, — han var draget fra Hjemmet med godt Haab og uden at beregne, om ogsaa hans Penge vilde tillade ham at naa frem til det fjerne Vestemmelssæstet. Nu var hans Penge allerede nesten medgaaede, og det meste af Veien til Staden med Kunstverkerne, som han langtes saa inderlig efter at bestue, var endnu tilbage. Men han havde hørt at Schwarzwalds Greve just lod indrede endel Værelser i den ene Fløi af Slottet, der hidtil havde staaet ubenyttet, og han vilde derfor undersøge, om Greven kunde have Brug for ham til et eller andet Dekorationsarbejde, hvorved han da kunde fortjene lidt til Rejsepenge. Paa dette Forfag berøede det, om han skulde komme videre eller ikke. Med bankende Hjerte gif han op paa Slot-

OTTO COLTOM & CO.

General Merchant

HARDWARE AND FURNITURE

Phone Line 1607 Custer, Wash.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

ENGER & JESDAHL

Klædeshandlere

Er det norske Hovedkvarter i Everett

1618 Hewitt Ave.

Dr. S. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 166
Residence - - Red 3681
Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

E. H. Stokes A. G. Wickman
STOKES & WICKMAN
Skandinaviske Begravelsesdirektører og Balsamerere
M 254 A 254
1146 Elk Str. Bellingham

LARSON'S LIVERY & TRANSFER
W. B. Larson, Mgr.
WAREHOUSES
WOOD AND COAL
Express and Draying — Ambulance
Automobiles for Hire — Hacks
Main 70 A-670
1328-30 Elk St. Bellingham

DR. F. S. SANDBORG
Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme.
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 322; A 512
Res. Phones: Main 321; A 570

LUND & LUND
Skandinaviske Advokater
601-2-3 Bernice Bldg.
Kontor Tel. Main 6413
Res. Tel. John 291 Tacoma

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash

Dplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses Linier
WISSELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.
Tacoma

Skandinavisk
Begravelsesbureau
Telefon Main 7745 Home A 4745
LYNN & HAUGEN
945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co
926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND **BLODGETT**
Dentists
1519 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktører
Skandinavisk og Tyk Tales
Phones Main 251. Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

